



یادداشت

**پیاتزا در آستانه انتخاب دستیاران ایرانی برای تیم ملی والیبال نیمکت جدید**

تیم ملی والیبال ایران در آستانه یکی از مهم‌ترین دوره‌های بازسازی خود قرار گرفته است. روبرتو پیاتزا، سرمربی ایتالیایی که هدایت این تیم را برعهده دارد، حالا در مسیر ایجاد تغییرات اساسی در ساختار فنی گام برمی‌دارد. این تغییرات، فقط به ترکیب بازیکنان محدود نمی‌شود، بلکه نیمکت تیم ملی نیز در حال بازتعریف است. هدف اصلی این بازسازی، آماده‌سازی برای رقابت‌های قهرمانی آسیا ۲۰۲۶ و مسیر دشوار انتخابی المپیک ۲۰۲۸ است؛ تورنمنت‌هایی که می‌توانند جایگاه والیبال ایران را در سطح قاره و جهان تعیین کنند. پیاتزا پس از تجربه حضور در لیگ ملت‌های والیبال و مسابقات قهرمانی جهان، به این جمع‌بندی رسیده که برای رسیدن به اهداف بلندمدت، نیاز به تغییر در تیم پشتیبان خود دارد. او قصد دارد ترکیبی تازه از مربیان را کنار خود قرار دهد؛ مربیانی که بتوانند هم از نظر فنی و هم از نظر ارتباط با نسل جدید بازیکنان، مکمل دیدگاه‌های او باشند.

■ **آغاز بازسازی با تغییر ساختار مدیریت**

نخستین نشانه‌های این تحول، با تغییر جایگاه سرپرستی تیم ملی آشکار شد. امیر خوش‌خیر که سال‌ها به عنوان یکی از چهره‌های ثابت در کنار تیم ملی حضور داشت، جای خود را به عباس نظریان داد. این جابه‌جایی، با نظر مستقیم پیاتزا انجام شد و نشان داد سرمربی ایتالیایی قصد دارد کنترل بیشتری بر ساختار تیم داشته باشد. این تغییر، فقط یک جابه‌جایی اداری نبود، بلکه پیامی روشن داشت. پیاتزا به دنبال ساختن تیمی است که کاملاً با دیدگاه‌های او هماهنگ باشد. او بخوبی می‌داند موفقیت در رقابت‌های آینده، نیازمند هماهنگی کامل میان اعضای کادر فنی است. به همین دلیل، انتساب دستیاران جدید، به یکی از مهم‌ترین اولویت‌های او تبدیل شده است. در دوره قبل، محمدرضا تندرون و عبدالرضا عزیزلزه در کنار پیاتزا حضور داشتند. هر ۲ مربی، تجربه قابل توجهی در سطح ملی داشتند و پیش از این نیز در مقاطع مختلف با تیم ملی همکاری کرده بودند. با این حال، به نظر می‌رسد پیاتزا به دنبال ترکیبی متفاوت است؛ ترکیبی که بتواند انرژی تازه‌ای به تیم تزریق کند.

■ **رقابت گزیننه برای حضور کنار پیاتزا**

در میان نام‌هایی که برای دستیاری مطرح شده‌اند، چند گزینه بیش از دیگران مورد توجه قرار گرفته‌اند. غلامرضا مومنی‌مقدم یکی از جدی‌ترین این گزینه‌هاست. او در سال‌های اخیر، با تیم ملی جوانان به موفقیت‌های چشمگیری دست یافته و توانسته عنوانی مهمی در سطح جهان کسب کند. عملکرد او در پرورش نسل جدید بازیکنان، باعث شده به عنوان یکی از مربیان آینده‌دار والیبال ایران شناخته شود. رحمان محمدی‌راد نیز یکی دیگر از گزینه‌های مهم است. او سابقه حضور در تیم ملی در دوران خلیلو و لاسکو را دارد و کار در سطح حرفه‌ای را بخوبی می‌شناسد. فعالیت اخیر او در تیم مهرگان نور نشان داد توانایی مدیریت تیم در شرایط دشوار را هم دارد. این تجربه، می‌تواند برای تیم ملی ارزشمند باشد. کنار این دو، نام‌هایی مانند عادل غلامی، علی فتاحی و پیمان اکبری نیز مطرح شده‌اند. غلامی، با وجود تجربه ارزشمند، پس از نتایج اخیر تیم نوجوانان، با تردیدهایی مواجه شده است. فتاحی نیز سابقه همکاری در تیم ملی را دارد و از نظر تجربه، گزینه قابل توجهی محسوب می‌شود. پیمان اکبری نیز با توجه به سابقه طولانی در تیم ملی، یکی از گزینه‌های بالقوه است، هر چند حضور او به دلیل مسؤلیت‌های فعلی‌اش، قطعی به نظر نمی‌رسد.

■ **تصمیم کلیدی برای آینده والیبال**

انتخاب دستیاران جدید، فقط یک تغییر ساده در کادر فنی نیست؛ این تصمیم، بخشی از پروژه‌ای بزرگ‌تر برای بازسازی تیم ملی است. پیاتزا به دنبال ایجاد ساختاری است که بتواند تیم ملی را به سطح بالاتری برساند. او می‌داند موفقیت در رقابت‌های آسیایی و رسیدن به المپیک، بدون داشتن تیمی منسجم در پشت صحنه، ممکن نیست. این انتخاب، همچنین فرصتی برای ورود نسل جدید مربیان به تیم ملی است. مهم‌ترین چالش، یکنواختی پلی میان حال و آینده باشند. والیبال ایران، در سال‌های اخیر با تغییر نسل بازیکنان مواجه بوده و اکنون نیازمند تغییر مشابهی در کادر فنی است.

گزارش

**پشت پرده حذف کشتی‌گیر مدعی دوبنده تیم ملی**

یک ملی‌پوش کشتی‌فرنگی کشورمان مدعی شده‌سال‌ها در وزن ۸۷ کیلوگرم نفر اول بوده اما او در مسابقات قهرمانی آسیا به خاطر دوپینگ حذف شد. به گزارش فارس، بهروز هدایت اسمال در مسابقات کشتی فرنگی قهرمانی کشور به عنوان نخستین مرحله چرخه انتخابی در وزن ۸۷ کیلوگرم عنوان نخست را کسب کرد اما خیلی زود از اردوی تیم ملی کنار رفت. این کشتی‌گیر که بعد از محرومیت ۴ ساله به خاطر دوپینگ، دوباره به کشتی برگشته به گفته مسؤولان فرانسویون و کادر فنی به خاطر بی‌انضباطی (درگیری با یکی از مسؤولان فرانسویون) از اردوی تیم ملی کنار گذاشته شده است. هدایت در متنی که در صفحه اینستاگرام خود منتشر کرده نوشته در ۸۷ کیلوگرم چندین سال نفر اول وزن خود بوده است اما او در مسابقات قهرمانی آسیا در سال ۲۰۲۰ در دلیلی بخت جعبی در نیمه‌نهایی داشت و در ۶ ثنیه به پایان مسابقه اعلام کرد از ناحیه پا دچار مشکل شده و نمی‌تواند کار را ادامه دهد. بعد از پایان مسابقات فرانسویون کشتی در بیانه‌ای بخت عجیب هدایت را اینطور تشریح کرد: زمانی که مسابقات قهرمانی آسیاد در کشتی فرنگی در حال برگزاری بود و قبل از انجام مسابقات نیمه‌نهایی آزمایشگاه کلن اعلام کرد یکی از آزمایشات هدایت مثبت شده و برای آزمایشات تکمیلی قرار است آزمایش‌های نهایی نیز انجام شود. اینکه چطور بهروز هدایت گفته سال‌ها نفر اول وزن خود بوده جای سوال دارد، چرا که این حتی یک مدال قهرمانی آسیا را هم در کارنامه ندارد. در این وزن در سال ۲۰۲۵ در قهرمانی آسیا یاسین یزدی برنز گرفت. سال‌های ۲۰۲۱، ۲۰۲۲، ۲۰۲۳ و ۲۰۲۴ ناصر عزیزلزه طلا گرفت. حسین نوری هم در سال‌های ۲۰۱۸ و ۲۰۱۹ صاحب مدال طلا شد. بهروز هدایت سال ۲۰۲۰ نماینده کشورمان بود که به خاطر مشکوک بودن به انجام دوپینگ حذف شد.

شکست استقلال برابر الحسین اردن به حذف از لیگ قهرمانان آسیا ختم شد؛ حالا این نتیجه، زلزله‌ای در ساختار تصمیم‌گیری باشگاه ایجاد کرده و مهم‌ترین پرسش پیرامون آینده نیمکت

آبی‌ها شکل گرفته است. تیمی که تصور می‌شد مسیر نسبتاً آسانی برای رسیدن به مراحل بالاتر سطح دوم لیگ باشگاهی قاره داشته باشد، در نهایت مقابل حریفی که از نظر نام و سابقه در سطح پایین‌تری قرار داشت، تسلیم شد. این ناکامی، موقعیت ریکاردو سالیونتو را وارد مرحله‌ای حساس کرده و مدیران استقلال را در برابر انتخابی دشوار قرار داده است؛ حفظ سرمربی پرتغالی یا آغاز پروژه‌ای تازه با گزینه‌های دیگر.

■ **گزینه داخلی نیست و بی‌اعتمادی ادامه دارد**

با وجود افزایش انتقادات، واقعیت این است که مدیران استقلال هنوز به تصمیم قطعی برای تغییر سرمربی نرسیده‌اند. برخلاف شایعاتی که درباره بررسی گزینه‌های ایرانی مطرح شد، تیم به یک مربی داخلی وجود ندارد. این موضوع از یک سو نشان‌دهنده نبود اعتماد به گزینه‌های داخلی است و از سوی دیگر، حاکی از پیچیدگی شرایط فعلی باشگاه.

سالیونتو در شرایطی به کار خود ادامه می‌دهد که نتایج اخیر استقلال، تصویر تیمی بی‌ثبات را ترسیم کرده است. ۳ شکست در ۴ مسابقه اخیر، زنگ خطر را برای باشگاهی به صدا درآورده که هدفش کسب جام در تمام رقابت‌ها بود. با این حال، مدیران استقلال بخوبی می‌دانند هر تصمیم شتاب‌زدگی، مانند فصل فجیع گذشته می‌تواند بحران را عمیق‌تر کند.

یکی از عوامل اصلی احتیاط مدیریت، مسائل مالی و حقوقی است. فسخ قرارداد سایی، هزینه سنگینی را به باشگاه تحمیل خواهد کرد. این مبلغ که رقمی در حدود ۱۰۰ میلیارد تومان برآورد می‌شود، می‌تواند فشار مالی قابل توجهی ایجاد کند. افزون بر آن، استقلال در حال حاضر درگیر پرونده‌هایی در دادگاه حکمیت ورزش (CAS) است و هر اقدام سنجیده ممکن است به بسته شدن دوباره پنجره نقل‌وانتقالات منجر شود. این موضوع، دست مدیران را برای تصمیم‌گیری سریع بسته است.

■ **بازگشت نام ایتالیایی‌ها به میز تصمیم‌گیری**

در میان این تردیدها، بار دیگر نام یک مربی ایتالیایی در اطراف استقلال مطرح شده است. پیش از انتخاب سالیونتو، علی تاجرنیا تمایل زیادی به همکاری با والتر ماتزاری داشت اما این پروژه هرگز به مرحله اجرا نرسید. اکنون، شرایط به گونه‌ای

حذف استقلال از لیگ قهرمانان آسیا ۲، مجموعه‌ای از ابهام‌ها و پرسش‌ها را در اطراف باشگاه ایجاد کرد. شکست در ۲ دیدار رفت و برگشت برابر الحسین اردن، آن هم در مرحله‌ای که بسیاری انتظار صعود داشتند، تصویری از تیمی ارائه داد که از نظر فنی و ذهنی فاصله محسوسی با استانداردهای لازم دارد. در چنین فضایی، سکوت اولیه مدیران باشگاه بیش از خود شکست، باعث افزایش تردیدها شد. سرانجام استقلال با انتشار بیانه‌ای رسمی، تلاش کرد به نگرانی‌های ایجادشده پاسخ دهد و موضع خود را روشن کند.

■ **عذرخواهی رسمی بدون پاسخ روشن**

نخستین واکنش باشگاه، عذرخواهی از هواداران بود. مدیران استقلال با اشاره به اهمیت جایگاه این باشگاه، ناکامی در ادامه مسابقات را در کنار عذرخواهی از طرف باشگاه

رضاحق‌گشا

پس از هفته‌ها ابهام، تغییر برنامه و مذاکرات پیچیده، سرانجام مسیر آماده‌سازی تیم ملی ایران برای حضور در جام جهانی ۲۰۲۶ وارد مرحله‌ای روشن‌تر شد. شاگردان امیر قلعه‌نویی در نخستین فینا‌دی سال آینده، در تورنمنتی در اردن به میدان خواهند رفت و برابر ۲ حریف متفاوت از نظر سبک بازی، یعنی نیجر به و کاستاریکا قرار خواهند گرفت؛ ۲ مسابقه‌ای که می‌تواند تصویر دقیق‌تری از سطح واقعی تیم ملی ارائه دهد. این تصمیم، در واقع تحقق یکی از مهم‌ترین خواسته‌های سرمربی تیم ملی بود. قلعه‌نویی از مدت‌ها پیش تأکید داشت تیمش باید برابر رقبایی قرار گیرد که بتوانند شرایط واقعی جام‌جهانی را شبیه‌سازی کنند. هر چند برنامه اولیه، برگزاری اردو در اروپا و انجام مسابقه با تیم‌هایی مانند اسکاتلند و پرتغال بود اما موانع مختلف باعث شد این سناریو عملی نشود. در نهایت، انتخاب تورنمنت اردن و روبروایی با ۲ تیم از قاره‌های متفاوت، به عنوان جایگزین نهایی در دستور کار قرار گرفت.

**تردید مدیران استقلال درباره آینده سالیونتو**

# در آستانه خروج



■ **فرصت آخر سرمربی پرتغالی**

در شرایط فعلی، به نظر می‌رسد سالیونتو موقتاً از خطر برکناری عبور کرده است. تمرینات تیم همچنان زیر نظر او ادامه دارد و مدیران باشگاه تصمیم گرفته‌اند فعلاً به همکاری با این مربی ادامه دهند اما این تصمیم بیش از آنکه نشانه اعتماد کامل باشد، نتیجه نبود اجماع در میان مدیران است.

در کنار این موضوع، بحث تقویت کادر فنی نیز مطرح شده است. مدیران استقلال به این نتیجه رسیده‌اند برای بهبود عملکرد تیم، نیاز به اضافه شدن یک دستیار جدید وجود دارد. سالیونتو نیز گزینه‌های مورد نظر خود را معرفی کرده و انتظار می‌رود بزودی تصمیم نهایی در این زمینه گرفته شود.

با این حال، نام مربی ایتالیایی همچنان در محافل مدیریتی باشگاه مطرح است. برخلاف ظاهر آرام شرایط، پرونده این گزینه بسته نشده و احتمال دارد در پایان فصل، دوباره به عنوان گزینه

پیش‌رفته که بار دیگر ایده استفاده از یک مربی ایتالیایی روی میز قرار گرفته است.

حامد میرطاهری که از جمله مشاوران نزدیک به تاجرنیا محسوب می‌شود، نقش مهمی در این روند دارد. او پیش‌تر نیز در فرایند مذاکره با ماتزاری حضور داشت و همچنان یکی از چهره‌های تأثیرگذار در تصمیمات فنی باشگاه به شمار می‌رود. گفته می‌شود میرطاهری از منتقدان جدی ادامه همکاری با سالیونتو است و تلاش کرده گزینه‌ی جدید را معرفی کند.

با این حال، اختلاف نظر میان اعضای هیأت‌مدیره باعث شده این پروژه فعلاً به نتیجه نرسد. برخی مدیران معتقدند تغییر سرمربی در این مقطع می‌تواند ریسک بزرگی باشد، در حالی که گروهی دیگر بر این باورند استقلال برای خروج از بحران نیازمند یک شوک جدید است.

بیانیه استقلال پس از شکست آسیایی منتشر شد

## توجیه!

مسیر آسیایی را اتفاقی تلخ توصیف و تأکید کردند خود نیز از این نتیجه رضایت ندارند. این بخش از بیانه بیشتر جنبه همدلی با هواداران داشت اما فاقد توضیح دقیق درباره دلایل شکست بود. در ادامه، اشاره شد هیأت‌مدیره و کمیته فنی در حال بررسی عوامل این ناکامی هستند و قرار است نتیجه این بررسی‌ها اعلام شود. این وعده، اگرچه نشان‌دهنده توجه مدیریت به شرایط موجود است اما برای هوادارانی که انتظار پاسخ فوری

دارند، کافی به نظر نمی‌رسد. استقلال اکنون در شرایطی قرار دارد که تنها ابراز تأسف نمی‌تواند اعتماد از دست‌رفته را بازگرداند.

■ **پاسخ به ادعای منیر**

یکی از موضوعاتی که در روزهای اخیر جنجال زیادی ایجاد کرده، اظهارات منیر



برنامه آماده‌سازی تیم ملی بانجیره و کاستاریکا

## طبق خواسته‌های امیر



■ **اممونی برابر قدرت آفریقا**

نخستین مسابقه تیم ملی ایران در این تورنمنت، برابر نیجر به‌ر گزار خواهد شد؛ تیمی که سال‌هاست به عنوان یکی از قدرتمندترین تیم‌های فوتبال آفریقا شناخته می‌شود. اگرچه این تیم نتوانست سهمیه حضور در جام‌جهانی آینده را کسب کند اما همچنان از بازیکنانی برخوردار است که در بالاترین سطح فوتبال اروپا حضور دارند.

نام‌هایی مانند ویکتور اوسیمِن، آمولا لومکن، ویلفرد اندیدی و الکس ایووبی، نشان‌دهنده کیفیت بالای ترکیب نیجر به است. این تیم با تکیه بر قدرت بدنی، سرعت بالا و فوتبال مستقیم، همواره حریفی دشوار برای هر تیمی محسوب می‌شود. هدایت این مجموعه را از یک شلسه بر عهده دارد؛ مربی‌ای که در مدت حضورش، نتایج قابل قبولی کسب کرده و توانسته ساختاری رقابتی در عقاب‌ها ایجاد کند.

برای کادر فنی ایران، این مسابقه تنها یک دیدار دوستانه نیست،

بلکه فرصتی برای شبیه‌سازی شرایط روبرویی با تیمی مانند مصر در جام‌جهانی محسوب می‌شود. چنین تقابلی می‌تواند به بازیکنان کمک کند خود را با فشار و سرعت بازی‌های سطح بالا تطبیق دهند.

■ **چالش متفاوت برابر کاستاریکا**

در ادامه این تورنمنت، تیم ملی ایران برابر کاستاریکا قرار خواهد گرفت؛ تیمی با سبک بازی متفاوت نسبت به نیجر. به خلاف فوتبال فیزیکی آفریقای، کاستاریکا بیشتر به بازی مبتنی بر سرعت، تکنیک و گردش توپ متکی است. این تفاوت، فرصت ارزشمندی برای کادر فنی ایران فراهم می‌کند تا تیم خود را در شرایط متنوع آزمایش کند.

کاستاریکا سابقه قابل توجهی در فوتبال جهان دارد و حضور در چند دوره جام جهانی، تجربه‌ای ارزشمند برای این تیم ایجاد کرده است. علاوه بر این، توافق با روبرت مورنو، سرمربی سابق تیم ملی اسپانیا، نشان می‌دهد این تیم به دنبال آغاز مرحله‌ای

اصلی مطرح شود. این وضعیت یادآور روندی است که در ماجرای والتر ماتزاری نیز دیده شد؛ مذاکراتی که ماه‌ها ادامه یافت اما در نهایت به همکاری رسمی منجر نشد.

استقلال اکنون در نقطه‌ای حساس قرار دارد. ادامه همکاری با سالیونتو می‌تواند به ثبات منجر شود یا برعکس، ناکامی‌های بیشتری را به همراه داشته باشد. در سوی دیگر، انتخاب یک مربی جدید نیز با ریسک‌های خاص خود همراه است. مدیران باشگاه تلاش می‌کنند میان این ۲ مسیر، گزینه‌ای را انتخاب کنند که کمترین هزینه و بیشترین سود را داشته باشد.

آنچه مسلم است، آینده نیمکت استقلال همچنان در هاله‌ای از ابهام قرار دارد. سالیونتو فعلاً فرصت ادامه کار را به دست آورده اما این فرصت ممکن است آخرین شانس او برای اثبات توانایی‌هایش باشد. تصمیم نهایی، نه فقط سرنوشت یک مربی، بلکه مسیر آینده باشگاه را تعیین خواهد کرد.

■ **ماجرای ویزا و تأکید بر حمایت مدیریت**

موضوع تأخیر در سفر تیم به اردن نیز یکی دیگر از محورهای مورد بحث بود. برخی گزارش‌ها این تأخیر را ناشی از ضعف مدیریت می‌دانستند اما باشگاه این ادعا را رد کرد. در بیانه آمده بود صدور ویزا به قوانین کشور میزبان وابسته است و باشگاه نقشی در این فرآیند ندارد. در بخش پایانی، استقلال به اقداماتی اشاره کرد که برای آماده‌سازی تیم انجام شده است؛ از جمله برگزاری اردوهای مورد نظر ریکاردو سالیونتو و فراهم کردن شرایط لازم برای موفقیت تیم. مدیران باشگاه تأکید کردند حمایت از تیم ادامه خواهد داشت و استقلال همچنان متعهد به موفقیت است. با این حال، واقعیت این است که نتایج پدمت‌آمده با این ادعاها همخوانی ندارد. استقلال اکنون در موقعیتی قرار گرفته که نیازمند تصمیم‌های جدی و اصلاحات واقعی است. بی‌تابیه اخیر، اگرچه تلاشی برای پاسخگویی است اما آنچه آینده این باشگاه را تعیین می‌کند، اقدامات عملی است، نه صرفاً کلمات.

جدید در مسیر پیشرفت است.

برای ایران، این مسابقه می‌تواند به عنوان تمرینی مهم برای مقابله با تیم‌هایی با سبک بازی مبتنی بر سرعت و تکنیک عمل کند؛ تیم‌هایی که در سطوح نسبتاً بالای جهان حضور پررنگی دارند.

■ **عبور از محدودیت‌ها، رسیدن به هدف**

در ماه‌های اخیر، هماهنگی مسابقات دوستانه برای تیم ملی با دشواری‌های فراوانی همراه بود. لغو برخی برنامه‌ها و محدودیت‌های موجود، گزینه‌های کادر فنی را کاهش داد. با این حال، انتخاب ۲ حریف با ۲ سبک متفاوت، نشان‌دهنده برنامه‌ریزی هدفمند برای آماده‌سازی تیم ملی است. این تصمیم، نشان می‌دهد مسیر آماده‌سازی تیم ملی از حالت نامشخص خارج شده و به سمت برنامه‌ای منظم حرکت کرده است. بازی برابر نیجر به و کاستاریکا، فرصتی برای آرزوهای باشگاه بازیکنان، افزایش هماهنگی تیمی و آماده‌سازی برای رقابت‌های پیش رو خواهد بود.

برای قلعه‌نویی، مهم‌ترین هدف، رساندن تیم ملی به سطحی است که بتواند در جام‌جهانی رقابت کند. این مسابقات، گامی در این مسیر محسوب می‌شود؛ گامی که می‌تواند جایگاه واقعی تیم ملی را مشخص کند و مسیر آینده آن را شکل دهد.

تصمیم مالی سپاهان بیهان حذف آسیایی شد

## صرفه‌جویی مرگبار

در واقع بخشی از شانس خود را واگذار می‌کند.

■ **تناقض میان هزینه و تصویر باشگاه**

نکته‌ای که این تصمیم را بحث‌برانگیزتر می‌کند، جایگاه مالی سپاهان است. این باشگاه، برخلاف بسیاری از رقبای، از نظر امکانات و بودجه در موقعیت فوق‌العاده مناسبی قرار دارد. در سال‌های اخیر، سپاهان همواره به عنوان یکی از متمول‌ترین باشگاه‌های ایران شناخته شده و حضور بازیکنان شاخص گران در ترکیب این تیم، گواهی بر توان مالی آن است.

در چنین شرایطی، کنار گذاشتن امتیاز میزبانی به بهانه کاهش هزینه‌ها، با تصویر یک باشگاه مدعی همخوانی ندارد. هواداران انتظار دارند تیمی با این سطح از امکانات، برای موفقیت در آسیا، از تمام ظرفیت‌های خود استفاده کند. تصمیم اخیر، این تصور را ایجاد کرد که اولویت‌های باشگاه، با اهداف ورزشی آن همسو نیست. فوتبال مدرن، عرصه‌ای است که در آن جزئیات اهمیت

بازمی‌گردد. احمد جمشیدیان، سرپرست باشگاه، به ضرورت کنترل هزینه‌ها اشاره و این اقدام را در چارچوب مدیریت منابع توصیف کرده است اما این توجیه، پرسشی جدی را مطرح می‌کند: آیا کاهش هزینه، آن هم در تورنمنت باشگاهی قاره، می‌تواند اولویتی بالاتر از موفقیت ورزشی داشته باشد؟

واقعیت این است که صرفه‌جویی در فوتبال حرفه‌ای، زمانی معنا دارد که به ساختار رقابتی آسیب نزنند. در غیر این صورت، چنین تصمیمی بیشتر به یک خودزنی شباهت دارد تا مدیریت اقتصادی. سپاهان، با این انتخاب، عملاً یکی از عوامل کلیدی موفقیت را کنار گذاشت و شرایطی فراهم کرد که حریف با حداقل فشار، به هدف خود برسد.

باید توجه داشت در رقابت‌های آسیا، تفاوت میان صعود و حذف، گاه در جزئی‌ترین عوامل نهفته است. از شرایط زمین گرفته تا حضور هواداران، همه این عناصر می‌توانند معادلات بازی را تغییر دهند. وقتی تیمی این عوامل را نادیده می‌گیرد،



حیاتی دارد. باشگاه‌هایی که در سطح قاره موفق می‌شوند، معمولاً هیچ امتیازی را نادیده نمی‌گیرند. آنها می‌دانند هر عامل کوچک می‌تواند به یک مزیت بزرگ تبدیل شود. سپاهان اما این بار، مسیر متفاوتی را انتخاب کرد؛ مسیری که به حذف زودهنگامش منتهی شد.

■ **بهای واقعی یک تصمیم**

نتیجه این انتخاب، تنها حذف از یک تورنمنت نبود. این اتفاق، پیامدهای گسترده‌تری دارد؛ از کاهش اعتبار بین‌المللی گرفته تا ایجاد تردید در میان هواداران. باشگاهی که با هدف رقابت در سطح قاره وارد مسابقات می‌شود، نمی‌تواند با رویکردی محافظه‌کارانه به دنبال موفقیت باشد.

تصمیم انتقال بازی‌ها به زمین بی‌طرف، شاید در کوتاه‌مدت باعث کاهش هزینه‌ها شده باشد اما در بلندمدت، هزینه‌ای بسیار سنگین‌تر به همراه داشت. حذف از رقابت‌ها، از دست دادن فرصت پیشرفت و ضربه به اعتبار باشگاه، همگی بهایی هستند که سپاهان برای این انتخاب پرداخت.

فوتبال حرفه‌ای، جایی برای محاسبات ناقص ندارد. هر تصمیم، باید با در نظر گرفتن تمام ابعاد آن اتخاذ شود. تجربه اخیر سپاهان نشان داد صرفه‌جویی، اگر به قیمت از دست دادن مزیت رقابت باشد، نه یک موفقیت مدیریتی، بلکه یک اشتباه استراتژیک است.